

[Ministeren for offentlige arbejder]

km	Længde km	Overhaling	Bemærkninger
55.100–55.550	0.450	fri	
55.550–56.000	0.550	forbudt	vejtilslutning med kanalisering
56.000–59.120	3.120	fri	
59.120–59.960	0.840	forbudt	vejtilslutninger ved hovedlandevej 370 med ramper
59.960–60.500	0.540	fri	
60.500–61.980	1.480	forbudt	vejtilslutning ved rastepladser med ramper
61.980–63.100	1.120	fri	
63.100–63.560	0.460	forbudt	vejtilslutning med kanalisering
63.560–63.840	0.280	fri	
63.840–64.300	0.460	forbudt	vejtilslutning med kanalisering

På en vejstrækning på ca. 9,0 km længde er der således overhalingsforbud på i alt ca. 3,8 km og overhaling tilladt på 5,5 km. Denne afmærkning er udført efter et af vejdirektoratet godkendt projekt, som er udført efter gældende praksis for afmærkning af motortrafikveje. Herefter skal der afmærkes med overhalingsforbud på strækninger ud for til- og frakørsler samt ved helleanlæg og ved spærrefladeanlæg. Denne praksis er i øvrigt beskrevet i »Forslag til vejregler for afmærkning på kørebanen«, vejdirektoratet maj 1979. Det er således ikke vejens linjeføring eller rumlige forløb, der giver de mange overhalingsforbud, men trafikikkerhedsfremmende foranstaltninger ved tilslutninger og ved vejkryds.

Med hensyn til den påtænkte omfartsvej ved Bramming vil denne vejstrækning få relativt få overhalingsforbud. For det første fordi der kun er ét vejkryds midt på den 7,3 km lange vejstrækning, og for det andet fordi vejen forløber i et meget fladt terræn.

For så vidt angår Esbjerg/Darumvejen, som nu vil blive projekteret med 2 spor, vil der blive tale om overhalingsforbud på strækningerne omkring alle kryds, dvs. i begynder af forlægningen, samt ved Jernevej, Mådevej, Måde Kirkevej og eventuelt senere ved Ingemanns Allé, såfremt denne tilsluttes vejforlægningen.

Spm. nr. 1454

Til *justitsministeren* (26/8 81) af:

Wilhelm (VS):

»Vil ministeren skaffe oplyst, hvorvidt den telefonaflytning, som ifølge vidneudsagn under strafansvar blev foretaget i november-december 1967 mod tre af Russell-tribunalets arrangører, lrs. Chr. Vilh. Hagens og forlagsdirektørerne Ole Wivel og Erik Vagn Jensen, under medviden af den navnkundige PET-kommissær Holst Jensen, skete i medfør af retskendelse efter daværende retsplejelovs § 750 a, stk. 1, eller opnåede senere retskendelse efter samme paragrafs stk. 3?«

Begrundelse

I en dansk retssal har et vidne under strafansvar den 30. januar 1981 oplyst, at de i spørgsmålet omtalte aflytninger har fundet sted, og at han selv og andre kendte højre-ekstremister var blevet orienteret om indholdet af den nok som bekendte Holst Jensen fra politiets efterretningstjeneste.

Vidnet må siges at være vel informeret, da han selv på det tidspunkt var en skattet leder af efterretningstjenestens infiltrationsbande.

Det forekommer temmelig usandsynligt, at der har foreligget retskendelse til en sådan aflytning – men det ville i øvrigt være højst interessant til belysning af denne efterforskningsmetodes anvendelse, hvis det ikke desto mindre har været tilfældet. Lrs. Hagens' henvendelser til de pågældende retter tyder ikke på, der har foreligget kendelse, ligesom ingen af de tre nævnte personer er blevet orienteret efterfølgende i henhold til stk. 6 i den pågældende paragraf, som efter ordlyden også gælder, hvis retten afviser at give efterfølgende tilladelse til en allerede efter stk. 2 iværksat aflytning.